

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/57/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200489
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1018200489.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Otílie Belavej a členov senátu Mgr. Mariána Degmu a JUDr. Valérie Žiliakovej, v právnej veci žalobcu: ÚEOS - Komercia, a.s., so sídlom Kocelova 9, 821 08 Bratislava, IČO: 31 331 220, zastúpený advokátskou kanceláriou AK GRUBER, s.r.o., so sídlom Janka Kráľa 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 51 243 814, proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 31650/2018/153/RK zo dňa 20.03.2018, jednohlasne takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a .

Krajský súd v Bratislave žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

I. Rozhodnutia správnych orgánov.

1. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej 1en „ministerstvo“ alebo „správny organ“) ako orgán príslušný podľa § 27 ods. 10 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v snení neskorších predpisov (ďalej len „ZoZTP“), svojím rozhodnutím Č. 31650/2018/153 zo dňa 26.02.2018, v správnom konaní vo veci prejednávania a zistenia zodpovednosti za iný správny delikt znalca, začatom upovedomením č. 41861/2017/153 z 15. mája 2017, rozhodol o vine žalobcu, že v písomnom vyhotovení znaleckého úkonu č. 150/2016, vypracovanom v Bratislave 15. augusta 2016, pre zadávateľa Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, vo veci „stanovenia všeobecnej hodnoty vybraných zložiek majetku SPP-distribúcia, a.s. plynomerov a prepočítavačov v rámci regulačných staníc nachádzajúcich sa v lokálnych centrách (LC) Bratislava, Nitra, Nové Mesto nad Váham, Zvolen, Žilina a Košice, plynovodov a plynových prípojok a vyčlenených zložiek majetku VSD a. s.- elektrické stanice“ k dátumu 31. december 2015:

1. na strane 3 (časť posudok) uviedol vykonanie obhliadok, avšak z obsahu znaleckého úkonu nie je zrejmé, kedy došlo k ich vykonaniu, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 ZoZTP,

2. na stranách 4 a 17 (časť posudok) uviedol „koeficientu morálneho opotrebenia na základe dostupných údajov priradíme hodnotu kMO = 1“, avšak neuviedol, o aké dostupné údaje išlo a akými úvahami sa riadil pri sformulovaní tohto čiastkového záveru, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 ZoZTP,

3. na stranách 6 a 19 (časť posudok) stanovil koeficient zohľadňujúci dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS vo výške 1,00, a to s odôvodnením „na zariadenie existuje dostupná servisná sieť“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto

čiasťkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 ZoZTP,

4. na strane 6 (časť posudok) uviedol, že koeficient dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD stanovil vo výške 1,00, ak ide o „zariadenia s platným rokom overenia resp. 2015 a vyšší; zariadenia so šaržou: „v dispozícii““, vo výške 0,10, ak ide o „vstavané zariadenia s neplatným rokom overenia resp. 2014 a nižší; zariadenia so šaržou: „vyradené“, „na vyradenie“, „v oprave“, „na opravu““ a vo výške 0,60, ak ide o „zariadená v sklade s neplatným rokom overenia resp. 2024 a nižší“, avšak z obsahu znaleckého posudku nie je zrejmé, aký je základ zmieneného priradenia hodnoty, pričom takéto členenie nevyplýva z použitej metodiky a z obsahu znaleckého posudku nie je zrejmé ani to, aký bol v jednotlivých prípadoch rok overenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 ZoZTP,

5. na stranách 6 a 19 (časť posudok) stanovil koeficient ostatných vplyvov kPI vo výške 1,00, a to s odôvodnením „zariadenie je riadne ošetrované a udržiavané“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 ZoZTP,

6. na strane 19 (časť posudok) stanovil koeficient dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške 1,00, a to s odôvodnením „zariadenie je predajné na trhu“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 ZoZTP,

7. v prílohe k znaleckému úkonu stanovil východiskové hodnoty VH, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, z akého zdroja čerpal tieto údaje, pričom k znaleckému úkonu nepredložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie použitých údajov, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 ZoZTP,

8. na stranách 8-10 (časť posudok) pri stanovení všeobecnej hodnoty plynovodov a plynových prípojk nepostupoval podľa prílohy č. 3 k vyhláške č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), hoci jeho úlohou bolo stanoviť všeobecnú hodnotu stavieb, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) ZoZTP v spojení s § 17 ods. 6 a § 33 písm. d) ZoZTP, § 4 ods. 3 vyhlášky a prílohou č. 3 k vyhláške, čím spáchal iný správny delikt podľa § 27 ods. 1 písm. b) ZoZTP, za čo žalobcovi uložil podľa § 27 ods. 3 písm. b) ZoZTP peňažnú pokutu vo výške XX.XXX,-EUR.

2. Žalobca proti prvostupňovému rozhodnutiu podal rozklad o ktorom rozhodla ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky pod č. 31650/2018/153/RK zo dňa 20.03.2018 tak, že rozklad žalobcu zamietla a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdila.

II. Žaloba.

3. Včas podanou žalobou zo dňa 03.04.2018, doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 06.04.2018, sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti napadnutých rozhodnutí špecifikovaných v odsekoch 1. a 2. tohto rozhodnutia, ktoré žiada zrušiť pre rozpor s ust. § 3 ods. 1, 4 a 5, ust. § 32 ods. 1, ust. § 34, ust. § 46 a ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku, a zároveň aj so základnými zásadami trestného konania, ktoré sa analogicky uplatňujú aj v správnom trestaní.

4. Žalobca namieta, že správne orgány sa nedostatočne vysporiadali s námietkami žalobcu ktoré sa týkali

1. nevedenia dátumu vykonania obhliadky, resp. obhliadok posudzovaných zložiek majetku, 2. neodôvodnenia postupu pri stanovení hodnôt koeficientu morálneho opotrebenia kMO, koeficientu zohľadňujúceho dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS, koeficientu dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD, koeficientu ostatných vplyvov kP1 a východiskových hodnôt VH,

3. nesprávneho postupu pri stanovení všeobecnej hodnoty plynovodov a plynových prípojk.

5. Podľa názoru žalobcu, z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vyplýva polemika „či dátumy obhliadky boli obsiahnuté priamo na konkrétnych fotografiách vyhotovených počas ohliadok, ktoré sú súčasťou elektronickej dokumentácie priloženej k znaleckému posudku“ a tieto svedčia

o dátume vykonania obhliadok. A tvrdenie správnych orgánov „z obsahu DVD nosiča priloženého k preskúmanému úkonu znaleckej činnosti vyplýva, že ani v rámci neho sa nenachádzajú tieto údaje“. Žalobca poukazuje na rozpor medzi tvrdením účastníka konania ohľadom obsahu elektronickej dokumentácie a tvrdením správnych orgánov, že v rámci DVD nosiča sa tieto údaje nenachádzajú. Pričom správne orgány neposkytli žiadny presvedčivý dôkaz o svojom tvrdení.

V tejto súvislosti žalobca namieta, že pokiaľ mal DVD nosič akúkoľvek vadu, správny orgán mal povinnosť na túto vadu žalobcu upozorniť a vyzvať na dodanie DVD nosiča ktorý neobsahuje žiadnu vadu (nakoľko pri akýchkoľvek dátových nosičoch nie je neobvyklé ich poškodenie v dôsledku čoho sa môžu stať nečitateľnými, resp. nepoužiteľnými).

V odôvodnení napadnutých rozhodnutí absentuje uvedenie skutočnosti, či bol dátový nosič nečitateľný alebo či sa na nosiči nenachádzali žiadne údaje (môže ísť o technickú chybu pri zapisovaní údajov na dátový nosič alebo sa na ňom nachádzali iné údaje ako tie, ktoré tvrdí účastník konania a ak tomu tak bolo mal správny orgán uviesť o aké údaje išlo).

V odôvodnení napadnutých rozhodnutí správny orgán nezdôvodnil svoje výhrady voči žalobcovi a ani svoje výhrady nepreukázal žiadnym dôkazom, čo spôsobuje nezákonnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutí.

6. Žalobca s argumentáciou žalovaného o neunesení dôkazného bremena nesúhlasí a je názoru, že správny orgán nevyvrátil námietku uplatnenú v rozklade a ministerstvo nemôže vysloviť nezákonnosť tvrdenia účastníka konania, pokiaľ v napadnutom rozhodnutí neposkytne jasný a presvedčivý dôkaz o svojich tvrdeniach a tieto jasne a zrozumiteľne neodôvodní.

7. Žalobca namieta nesprávnosť postupu prvostupňového správneho orgánu o možnosti svojvoľne vykonať kategorizáciu porušení v činnosti znalca na „závažné“, „menej závažné“ alebo „pochybenie vysokej závažnosti“. V tejto súvislosti žalobca svoj názor a argumentáciu uviedol priamo citáciou zo svojho rozkladu. „Účastník konania aj naďalej namieta nezákonné a neodôvodnené rozlišovanie stupňa porušení vytýkaných zo strany MS SR. Ak by sme aj prijali fakt, že MS SR si vytýkané porušenia pojmovovo odstupňováva bez porušenia zákona, na strane MS SR stále absentuje zdôvodnenie, z akého dôvodu považuje niektoré porušenia za „menej závažné“ a iné za „závažné“ alebo „pochybenia vysokej závažnosti“, „pochybenia zásadnej závažnosti“ alebo „drobné pochybenia“ alebo „pochybenie menšej závažnosti“ alebo „pochybenie vyššej závažnosti“ alebo „pochybenie vysokej závažnosti“. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, akými kritériami sa toto rozlišovanie MS SR riadi, ktoré boli pritom zohľadnené, v akom rozsahu a pod. Nie je zrejmé, či sa MS SR pri svojej úvahe, ktorá ako závažnosť protiprávneho konania rezultuje do uloženia sankcie, riadi v prípade toho, ktorého porušenia napríklad rozsahom porušenia alebo počtom porušení alebo charakterom porušenia alebo výškou škody a pod., pretože MS SR sa odôvodneniu týchto skutočností vyhýba a rozlišovanie závažnosti zavádza nielen bez opory v zákone, ale aj bez odôvodnenia, hoci by k takémuto rozlišovaniu MS SR pristupovať pre účely vydania rozhodnutia nemuselo a ani nemalo. Je to teda samo MS SR, nie účastník konania, ktoré v tejto veci a svojim postupom a odôvodnením napadnutého rozhodnutia zakladá protiprávny stav. V rámci napadnutého rozhodnutia neobstojí a je viac ako nedôstojné konštatovanie MS SR, že pre osoby s kognitívnymi schopnosťami na priemernej úrovni sú vyššie citované slovné spojenia ľahko pochopiteľné. Účastník konania nie je v postavení hodnotenia takýchto záverov MS SR, avšak trvá na tom, aby bolo napadnuté rozhodnutie vydané na základe zákona a aby jeho odôvodnenie bolo preskúmateľné a zrozumiteľné. Pokiaľ MS SR nedokáže vysvetliť dôvody ním použíwanej kategorizácie, navyiac očividne používajúce rôzne slovné spojenia pre vyjadrenie rovnakého stupňa porušenia podľa MS SR, potom nie je podstatné, či má účastník konania alebo osoby na jeho strane dostatočné kognitívne schopnosti, ale jediným rozhodujúcim prvkom je zákonnosť napadnutého rozhodnutia, kedy pri neodôvodnení rôznych druhov porušenia z hľadiska ich závažnosti nemôže byť zákonná, odôvodnená a preskúmateľná ani správna úvaha vykonaná na takomto základe a už vôbec nie z nej vyplývajúci druh a výška sankcie.

Účastník konania konštatuje, že zavedená nezákonná terminológia a rozlišovania sú voľbou MS SR a preto neobstojí argument MS SR, že vzhľadom na vehementnosť týchto pripomienok by sa dalo očakávať, že účastník konania v rozklade uvedie prameň, z ktorého by malo byť čerpané ohľadom postupu MS SR alebo že účastník konania predostrie vlastný návrh optimálneho riešenia. Uvedené samozrejme nie je povinnosťou účastníka konania, nakoľko je to MS SR, ktoré má za povinnosť vydať v celom rozsahu zákonné a preskúmateľné rozhodnutie, čo sa v prípade napadnutého rozhodnutia nestalo a vyššie uvedené tvrdenie MS SR v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nasvedčuje tomu, že MS SR

nie je celkom jednoznačne a správnosti ním používanej kategorizácie a záverom prijatých na jej základe najmä vo vzťahu k odôvodneniu uloženej sankcie.

Ako menej závažné MS SR posúdilo nedostatky týkajúce sa určenia hodnoty koeficientu zohľadňujúceho dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS a koeficientu ostatných vplyvov kPI. V prípade týchto koeficientov MS SR na str. 39 napadnutého rozhodnutia konštatuje, že pri predmetoch znaleckého skúmania „by bolo vysoko nepravdepodobné“, ak by v blízkosti zariadení neexistovala servisná sieť, resp. ak by distribučné spoločnosti nemali v tejto oblasti uzatvorené zmluvy a zároveň, že „je rozumné vychádzať z predpokladu“, že ide o zariadenia, ktoré sú kompletne, funkčné a ošetrované. V celom texte napadnutého rozhodnutia však absentuje akékoľvek vysvetlenie, resp. zdôvodnenie, ako MS SR k tomuto záveru dospelo, a to najmä z akých dôkazov vychádzalo a akou úvahou bolo pri vyhodnotení týchto nedostatkov vedené, a to napriek jeho podstatnému významu pre posúdenie miery závažnosti týchto nedostatkov.“

8. Žalobca namieta uloženie sankcie a jej výšku a má zato, že je nedôvodná a nezákonná. Podľa názoru žalobcu, správne orgány nesprávne hodnotili jednotlivé dôkazy a presiahli rámec zákonom dovolenej úvahy a hodnotenia dôkazov a navyše v dôsledku prekročenia svojich právomocí, hodnotili otázku vecnej správnosti záverov posudzovaného znaleckého úkonu, na ktorú nemajú potrebnú kvalifikáciu. Neúplné zistenie skutkového stavu veci a posúdenie otázok nespádajúcich do kompetencie a právomoci správnych orgánov, je v priamej súvislosti s nedôvodne a nezákonne uloženou sankciou.

Žalobca namieta, že správne orgány v svojich rozhodnutiach nezdôvodnili druh uloženej sankcie, rozsah uloženej sankcie s dôrazom na skutočnosť, že ust. § 27 ods. 3 písm. b) ZoZTP stanovuje len hornú hranicu peňažnej pokuty ktorú možno za správny delikt uložiť.

9. Žalobca uviedol, že napriek rozhodnutiu č. 41861/2017/153/RK zo dňa 27.11.2017, ktorým odvolací správny orgán uložil mimo iného prvostupňovému správne orgánu vysporiadať sa s námietkami žalobcu, v novom konaní si prvostupňový správny orgán túto povinnosť nesplnil, nakoľko z odôvodnenia rozhodnutí nevyplýva, prečo správny orgán neuvažoval o inej výške peňažnej pokuty, resp. prečo by uloženie tohto druhu sankcie v nižšej sume nespĺnilo represívnu funkciu. V súvislosti s výškou ukladania pokút žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžo/253/2010 zo dňa 03.05.2011, v ktorom uviedol „Uloženie vysokej sankcie v správnom konaní vyžaduje, aby správny orgán svoje rozhodnutie podrobne zdôvodnil s uvedením konkrétnych skutočností, ktoré odôvodňujú uloženie sankcie v určitej výške. Všeobecné konštatovanie protiprávnosti konania a rozsahu jeho následkov bez bližšej špecifikácie nie je podľa názoru najvyššieho súdu dostatočným.“ Žalobca tiež citoval z rozhodnutí najvyššieho súdu sp.zn. 8Sžo/17/2011, sp.zn. 3SžoKS/64/2006, sp.zn. 5Sžo/204/2010.

Podľa názoru žalobcu, uložená sankcia a jej výška je nedôvodná a nezákonná a uprednostňuje iba represívny charakter pred preventívnym pôsobením. V prípade, že sa správny orgán rozhodne pre uloženie sankcie, mal by dostatočne zdôvodniť nielen druh uloženej sankcie, ale tiež rozsah uloženej sankcie, najmä v prípadoch ak zákon stanovuje len hornú hranicu pre uloženie sankcie. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 10Sžd/22/2014 zo dňa 12.11.2014 v zmysle ktorého sankcia má byť i spravodlivá v zmysle primeranosti, účelnosti a odôvodnenosti, pretože inak by nevedla k náprave, ale naopak k vzdoru a k opakovanému porušovaniu zákonov.

10. Žalobca namietal, že v podanom rozklade uviedol celý rad argumentov resp. námietok, s ktorými sa žalovaný žiadnym spôsobom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal, čím porušil ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku. V súvislosti s dôsledným odôvodnením rozhodnutia, žalobca poukázal a citoval z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžo/11/2013 zo dňa 27.02.2014.

III. Vyjadrenie žalovaného.

11. Žalovaný sa vyjadril k žalobe písomným podaním z 11.06.2018, doručeným súdu dňa 12.06.2018, ktorý napadnuté rozhodnutia považuje za zákonné, vydané v súlade s príslušnými právnymi predpismi s tým, že rozhodnutia sú zrozumiteľné, riadne odôvodnené, preto žalobu považuje za nedôvodnú a žiada ju v zmysle § 190 SSP zamietnuť.

12. K námietke dátumu vykonania obhliadok v zmysle ktorej, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, či sa na nosiči nachádzali alebo nenachádzali predmetné údaje, a či vôbec bolo možné

sa oboznámiť s týmito údajmi, čomu by bránilo poškodenie DVD nosiča; preto pri poškodení DVD mal žalovaný upozorniť na tento nedostatok a vyzvať žalobcu na odstránenie nedostatku, žalovaný uviedol, že z napadnutých rozhodnutí je celkom zjavné, že DVD nosič nebol poškodený, keďže sa výslovne odkazuje na jeho obsah, napríklad na strane 20 prvostupňového rozhodnutia. Žalovaný so žalobcom súhlasil vtom, že ak by bol doručený poškodený disk, malo by dôjsť k zaslaniu výzvy na predloženie jeho náhrady, čo však v prípade preskúmvanej veci nemá žiadnu relevanciu, pretože takáto situácia nenastala. Žalovaný tiež nespochybnil predkladanie príloh v elektronickej podobe, avšak o vine žalobcu nebolo rozhodnuté kvôli tejto skutočnosti ako takej. V prípade predloženej prílohy má byť z textovej časti znaleckého úkonu určiteľné, aké údaje sa nachádzajú na priloženom nosiči. Nie je prípustné, neuviesť takéto informácie, zároveň na nosič nezahrnúť predmetné údaje, a následne sa dovolávať toho, že údaje išlo o poškodený nosič. Detailné vysvetlenie žalovaný odkázal na strany 19 - 21 prvostupňového rozhodnutia.

13. K námietke odôvodnenia znaleckého posudku, keď sa žalobca nestotožnil s odôvodnením postupu pri stanovení všeobecnej hodnoty majetku „takmer výlučne na všeobecných odvolávkach na potrebu objektivity a nestrannosti v činnosti znalca, nakoľko otázka pochybnosti o nezávislosti žalobcu ako znalca pri výkone tejto jeho znaleckej činnosti postihnutej sankciou, nebola predmetom riešenia v napadnutom rozhodnutí a v konaní, ktoré mu predchádzalo“, žalovaný uviedol, že všeobecný charakter má v tejto časti odôvodnenie druhostupňového rozhodnutia, ktoré však odkazuje na odôvodnenie prvostupňového orgánu, ktorý sa predmetnou otázkou zaoberal vo vzťahu k jednotlivým bodom výroku na stranách 21 - 28 prvostupňového rozhodnutia a tiež v rámci úvahy o druhu a výške sankcie. Preto nebolo potrebné v druhostupňovom rozhodnutí znovu zopakovať celú argumentáciu prvostupňového rozhodnutia. Takýto postup je v súlade so zákonom.

Žalovaný uviedol, že odôvodnenie znaleckého úkonu posúdil ako nepostačujúce, keď pri každom z vymedzených faktorov bolo sformulovaných len niekoľko všeobecných slov z ktorých nebolo možné zistiť, ako sa žalobca dopracoval k takýmto tvrdeniam.

V tejto súvislosti žalovanému nie je zjavné, prečo žalobca poukázal rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžo/11/2013 zo dňa 27. februára 2014, keďže napadnuté rozhodnutia nevykazujú nedostatky porovnateľné s vadami rozhodnutí správneho orgánu, ktoré boli zistené v uvedenom konaní „Žalovaný odvolávajúci sa na ustanovenia § 59 ods. 2 a 3 správneho poriadku síce súhlasil, že odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa jednou vetou nie je dostatočné, avšak podľa jeho názoru v predmetnom konaní bolo hospodárnejšie a rýchlejšie rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť a s vodou rozhodnutia spočívajúcou v nedostatočnom odôvodnení sa v rámci zásady jednotnosti konania vysporiadať v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu.“ Žalovaný poukázal na rozsiahle odôvodnenie oboch napadnutých rozhodnutí, pričom nie je možné takéto odôvodnenie s plnou vážnosťou porovnávať s odôvodnením v rozsahu jednej vety, resp. podobného rozsahu.

14. K námietke použitej terminológie uvedenej v rozkladových námietkach o druhu a výške sankcie, resp. sankcií, ktorej použitie nemá právny základ, žalovaný odkázal na odôvodnenie napadnutých rozhodnutí, najmä na stranu 37 prvostupňového rozhodnutia, kde sú podrobne popísané dôvody, kvôli ktorým neboli uznané výhrady žalobcu. Časť týkajúca sa kognitívnych schopností nemala za cieľ uraziť žalobcu, jej predstaviteľov a ani jej právneho zástupcu, ale treba ju interpretovať tak, že je nepravdepodobné, že by žalobca zo znenia prvostupňového rozhodnutia nevedel určiť, aké úvahy boli zohľadnené pri hodnotení jednotlivých faktorov. Úmyslom nebolo spochybniť schopnosti dotknutých subjektov, ale poukázať na účelovosť námietok, ktorá je podľa žalovaného zjavná.

Vo veci zrozumiteľnosti pojmov žalovaný vychádzal z toho, že rovnakým alebo podobným spôsobom sú písané rozhodnutia o iných správnych deliktach dlhodobo, t.j. od 1. septembra 2004, keď došlo k presunu dohľadových kompetencií na ministerstvo. Odvtedy došlo k vydaniu stoviek rozhodnutí o iných správnych deliktach, pričom žalovaný nemá vedomosť o tom, že by kvôli otázke použitej terminológie došlo k zrušeniu niektorého z rozhodnutí zo strany súdu.

15. K námietke o zmiernení vybavenie veci a možnosti nesankcionovania, keď s touto možnosťou sa správny orgán v svojom rozhodnutí vôbec nevysporiadal, žalovaný uviedol, že žalobca vychádza z nesprávneho predpokladu, podľa ktorého sa musí správny orgán „vždy pokúsiť o zmierne vybavenie veci“ a zároveň žalobca nevzal do úvahy slovné spojenie „ak to povaha veci pripúšťa“, a vychádzal z premisy, že vo veci správneho trestania povaha veci pripúšťa zmierne vybavenie. Z ust. § 48 ods. 1 SP nepochybne vyplýva, že zmier možno uzavrieť medzi účastníkmi správneho konania, nie medzi

účastníkom správneho konania a správnym orgánom. Z uvedeného dôvodu má žalovaný zato, že nebol zákonný dôvod aby sa žalovaný s uvedenou otázkou zaoberal. Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že mu nie je z jeho rozhodovacej praxe a ani z rozhodovacej praxe iných správnych orgánov známe, že by v konaní o inom správnom delikte niekedy došlo k realizácii žalobcom požadovaného postupu a k následnému potvrdeniu zákonnosti postupu zo strany súdnej moci.

K námietke, že v zmysle § 27 ods. 3 ZoZTP má ministerstvo možnosť, avšak nie povinnosť uložiť niektorú sankciu, resp. niektoré sankcie, žalovaný odkázal v plnom rozsahu na odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia na strane 44 so zdôraznením, že upustenie od uloženia sankcie nie je prípustné, a aj keby prípustné bolo, k upusteniu od uloženia sankcie by nedošlo, nakoľko nedošlo k uloženiu sankcie podľa § 27 ods. 3 písm. a) ZoZTP, t.j. písomné napomenutie (najmiernejšia sankcia).

16. K tvrdeniu, že išlo o pomstu žalobcovi s odkazom na znenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 10Sžd/22/2014 zo dňa 12.11.2014, žalovaný uviedol, že predmetný rozsudok nie je možné uplatniť na účely tohto konania, a zároveň zdôraznil, že nebolo ambíciou žalovaného pomstiť sa žalobcovi. Predmetné obvinenie žalobcu je závažné, ničím nepodložené, vychádza len zo subjektívneho pocitu nespravodlivosti. Ak by bolo cieľom žalovaného uložiť čo najprísnejšie sankcie, istotne by popri peňažnej sankcii pristúpil aj k uloženiu zákazu výkonu znaleckej činnosti alebo dokonca k vyčiarknutiu zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov. V súvislosti s uvedeným rozhodnutím najvyššieho súdu žalovaný podotkol, že je nekorektné porovnávať sankcionovanie príslušníkov štátom regulovaných povolání s priestupkami proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. V preskúmvanej veci, v prípade znalcov, ide o vykonávanie dohľadu nad relatívne úzkou skupinou osôb, ktorým bolo štátom udelené oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa ZoZTP, kým priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa vzťahujú na podstatne širšiu skupinu osôb. Diametrálne odlišná je i povaha týchto činností, s čím je spätý aj účel správneho trestania.

Z rozhodnutia najvyššieho súdu tiež vyplýva, že pri ukladaní sankcií môže byť uprednostnený represívny charakter, vždy závisí od okolností prípadu a vo všeobecnosti taktiež od úseku správy, na ktorom je dané konanie vedené.

Ďalší rozdiel spočíva v tom, že kým z rozhodnutia najvyššieho súdu je zrejmé, že páchatel' priestupku priznal a oľutoval svoje pochybenie, v preskúmvanej veci žalobca naďalej obhajuje správnosť svojho postupu vo veci najzávažnejších zistených nedostatkov znaleckej činnosti.

IV. Replika žalobcu.

17. V replike zo dňa 29.06.2018, doručenej súdu dňa 04.07.2018 žalobca reagoval na vyjadrenie žalovaného s tým, že v plnom rozsahu zotrváva na svojej doterajšej skutkovej a právnej argumentácii.

18. K dátumu vykonania obhliadok žalobca uviedol, že dátum obhliadok bol zrejмый z údajov na fotografiách, ktoré boli predložené na CD nosiči a boli priložené k úkonom znaleckej činnosti, čo považuje za štandardné. Pokiaľ nedopatrením došlo k poškodeniu nosiča, resp. CD nosič už bol poškodený v čase, kedy bol predložený žalovanému, mal byť vyzvaný na predloženie CD nosiča bez väd. Inak si žalobca nevie vysvetliť okolnosť, že podľa tvrdenia žalovaného sa takéto údaje na CD nosiči nemali nachádzať.

19. K posúdeniu veci správnym orgánom, keď v prvostupňovom rozhodnutí uvádza odborné vecné posúdenie činnosti žalobcu premietnuté do konkrétnych úkonov znaleckej činnosti a taktiež hodnotí stupeň odôvodnenia preskúmvaného znaleckého úkonu ako nepostačujúci, žalobca uviedol, že prvostupňový správny orgán a ani žalovaný, nie sú znalcami, resp. z rozhodnutí nevyplýva posúdenie týchto otázok iným znalcom, vykonali revíziu a hodnotenie vecnej odbornej stránky znaleckého úkonu, vypracovaného žalobcom bez toho, aby relevantným spôsobom zdôvodnili odlišné hodnotenie jednotlivých posúdení a postupov žalobcu, uvedených v znaleckom posudku.

20. Žalobca poukázal na ust. § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) s tým, že povinnosť aplikácie tohto ustanovenia sa vzťahuje na prvostupňový správny orgán ako aj na odvolací správny orgán. Pokiaľ v rámci odvolacieho konania odvolací správny orgán zistí, že správny orgán prvej inštancie porušil ustanovenie § 33 ods.2 Správneho poriadku, t.j. nevyzval účastníka konania na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia, je tak povinný urobiť odvolací správny orgán sám. V preskúmvanej veci však žalobca nebol vyzvaný na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia

ani prvostupňovým ani odvolacím správnym orgánom. Na uvedené pochybenie žalobca poukázal aj v rozklade, pričom žalovaný sa s týmto pochybením relevantne nevysporiadal. V tejto súvislosti žalobca poukázal a citoval z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Szd 7/2009 zo dňa 23.03.2010, podľa ktorého „Právo účastníka správneho konania na oboznámenie sa s podkladmi rozhodnutia je širšie a za podmienok ustanovených správnym poriadkom zahŕňa prístup k všetkým podkladom správneho rozhodnutia, ktoré správny orgán použil na rozhodnutie. Odopretie tohto práva účastníkovi administratívneho konania má za následok porušenie práva na poskytnutie inej právnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Ide o jeden z pilierov zákonnosti administratívneho konania, ktorý vyvažuje postavenie účastníka administratívneho konania oproti mocenskému postaveniu orgánu verejnej správy, ktorý z titulu verejnej moci danej mu zákonom vedie a ovláda konanie. Preto nie je možné sa stotožniť s právnym názorom žalovaného, že procesné pochybenie nemalo vplyv na zákonnosť rozhodnutia, ktoré považuje správny orgán inak za vecne správne.“

Z uvedeného judikátu vyplýva, že už samotné odňatie práva účastníka konania na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia je postačujúcim dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia, a to bez ohľadu na okolnosť, či by rozhodnutie bolo inak vecne správne.

V. Duplika žalovaného.

21. V duplike doručenej súdu elektronicky dňa 26.10.2020 žalovaný reagoval na repliku žalobcu.

22. K námietke dátumu vykonania obhliadky ku ktorej bola použitá rovnaká argumentácia aj v správnej žalobe, žalovaný uviedol, že z napadnutých rozhodnutí je zjavné, že DVD nosič (nie CD nosič) nebol poškodený, keďže sa výslovne odkazuje na jeho obsah, napríklad na strane 20 prvostupňového rozhodnutia. V ďalšom k predmetnej námietke žalovaný použil rovnakú argumentáciu ako vo vyjadrení k žalobe.

23. K námietke odôvodnenia znaleckého posudku - posúdenie správnym orgánom, ktorý uvádza odborné vecné posúdenie činnosti znalca premietnuté do konkrétnych úkonov znaleckej činnosti, hodnotí stupeň odôvodnenia preskúmaného znaleckého úkonu ako nepostačujúci, žalovaný uviedol, že v predmetnej časti nebola skúmaná vecná správnosť znaleckého posudku, ale výlučne zabezpečenie jeho preskúmateľnosti. Inými slovami, žalovaný nerozhodol o vine žalobcu kvôli tomu, že nesprávne stanovil určitú hodnotu, ale z dôvodu, že jeho postup nebol náležite odôvodnený. Jednotlivé pochybenia sú uvedené v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia.

Otázka preskúmateľnosti spadá pod činnosť ministerstva, a to bez asistencie znaleckého ústavu, prípadne iného znalca. Posudzovanie zabezpečenia preskúmateľnosti predstavuje ťažiskovú časť činnosti ministerstva na úseku dohľadu nad zákonnosťou činnosti znalcov, resp. pri správnych konaniach nadväzujúcich na vykonanie dohľadu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6S/56/2018 zo dňa 15.11.2018, v ktorom je uvedené „Ohľadom námietky žalobcu o tom, že znalecký posudok je vtedy riadne vypracovaný, keď je zrozumiteľný pre zadávateľa a preto nemôže byť nepreskúmateľný správny súd uvádza, že zrozumiteľnosť znaleckého úkonu nemôže byť vyžadovaná iba vo vzťahu k jeho adresátovi a v prípade, ak aj tento znalecký úkon nijako nenamieta, neznamená to, že takýto znalecký úkon je treba pokladať za všeobecne zrozumiteľný. Na zrozumiteľnosti (preskúmateľnosti) každého znaleckého úkonu je všeobecný záujem verejnosti, ktorú reprezentuje štát a v jeho mene žalovaný ako dohľadový orgán nad výkonom znaleckých činností. V opačnom prípade by dohľad žalovaného nad činnosťou znalcov strácal v tomto smere význam.“

24. K námietke porušenia práva vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, žalovaný uviedol, že z ustanovení § 3 ods. 2 a § 33 ods.2 Správneho poriadku nevyplýva povinnosť správneho orgánu konať tak, ako uviedol žalobca. Správny orgán má povinnosť oboznámiť účastníka konania s podkladmi rozhodnutia, čo sa v preskúmanej veci stalo, keďže žalobcovi boli poskytnuté všetky podklady. Neexistuje povinnosť správneho orgánu, aby pred vydaním rozhodnutia duplicitne oboznamoval účastníka konania s podkladmi, ktoré mu už raz boli poskytnuté, a už má vedomosť o ich obsahu. Žalobca pritom nešpecifikoval, ktorý z podkladov ktoré sú súčasťou rozhodnutia mu nebol poskytnutý.

Pokiaľ ide o odkaz žalobcu na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Szd/7/2009 z 23.03.2010, žalovaný uviedol, že rozhodnutie sa týka práva sprístupňovania informácií podľa zákona č. 211/2000 Z. z. v prípade, ak sa konanie spravuje ustanoveniami správneho poriadku a otázkou, či musia byť účastníkovi konania poskytnuté vyjadrenia konzultantov, ktoré sú následne premietnuté

do protokolu vyhotoveného v súvislosti s dohľadom nad zdravotnou starostlivosťou. Z predmetného rozhodnutia vyplýva, že správny orgán účastníkovi konania neposkytol vyjadrenia konzultantov, a to ani po tom, ako účastník konania požiadal o poskytnutie týchto listín. Nejde teda o rozsudok poskytujúci odpoveď na to, či je bezprostredne pred vydaním meritórneho rozhodnutia potrebné účastníkovi konania zaslať kópie listín, ktoré mu už správny orgán zaslal.

VI. Administratívne konanie.

25. Žalovaný listom č. 41861/2017/153 z 28.02.2017 vyzval žalobcu ako znaleckú organizáciu, aby na základe § 29 ods. 2 ZoZTP poskytol súčinnosť pri výkone dohľadu, spočívajúcu v predložení rovnopisu znaleckého úkonu č. 150/2016. Predmetný list bol žalobcovi doručený dňa 06.03.2017 a k splneniu uloženej povinnosti došlo dňa 24.03.2017, kedy bolo žalovanému doručené podanie žalobcu zo dňa 24.03.2017, ku ktorému bol priložený rovnopis vyžiadaného- úkonu znaleckej činnosti.

26. Žalovaný preskúmal rovnopis znaleckého úkonu a dospel k záveru, že existuje podozrenie z porušenia povinnosti znalca a vydal upovedomenie o začatí správneho konania vo veci prejednaná a zistenia zodpovednosti za iný správny delikt znalca podľa § 27 ods. 1 písm. b) ZoZTP pod č. 41861/2017/153 z 15.05.2017. Upovedomenie o začatí správneho konania bolo doručené žalobcovi dňa 19.05.2017, spolu s predvolaním na ústne pojednávanie na deň 13.06.2017.

Na ústne prejednanie vecí sa dostavili Ing. Miroslav Vallo - predseda predstavenstva a Ing. Vladimír Lenko - osoba zodpovedná za výkon znaleckej činnosti, ktorí popísali svoj pohľad na okolnosti vypracovania úkonu znaleckej činnosti č. 150/2016 a zodpovedali na otázky správneho orgánu.

27. Následne prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie č. 41851/2017/153 zo dna 11.09.2017, ktorým rozhodol o vine žalobcu zo spáchania iného správneho deliktu podľa § 27 ods. 1 písm. b) ZoZTP a uložil žalobcovi sankciu podľa § 27 ods. 3 písm. b) ZoZTP vo výške XX.XXX,-EUR. Rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 12.09.2017. Dňa 26.09.2017 bol žalovanému doručený rozklad proti vydanému rozhodnutiu. V podanom rozklade sa žalobca nestotožnil s postupom prvostupňového správneho orgánu, ani s právnou kvalifikáciou a úvahou o druhu a výške uloženej sankcie. Žalobca namietal právne posúdenie neuvedenia dátumu obhliadky, resp. obhliadok posudzovaných zložiek majetku, neodôvodnenie stanovenia viacerých koeficientov a východiskových hodnôt VH a takisto rozhodnutie o vine spočívajúcej v nesprávnom postupe pri stanovení všeobecnej hodnoty VŠH plynovodov a prípojok. Žalobca sa vyjadril k otázke úvahy o druhu a výške uloženej sankcie, ktorú považoval za nezákonnú, nestotožnil sa s hodnotením údajne nelikvidačným charakterom uloženej peňažnej pokuty. V prípade, ak by rozkladu nebolo vyhovené v plnom rozsahu, žiadal zmenu rozhodnutia vo vzťahu k uloženiu sankcie podľa § 27 ods. 3 písm. a) ZoZTP, t.j. písomné napomenutie, resp. aby bolo rozhodnutie zrušené a vrátené prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. Keďže prvostupňový správny orgán považoval predmetné rozhodnutie za dostatočne odôvodnené a jeho výrok súladný s príslušnou právnou úpravou, predložil vec v súlade s § 61 ods.3 v spojení s § 57 ods.2 SP osobitnej komisii listom č. 41861/2017/153. Tento krok bol zrealizovaný listom č 41861/2017/153 z 28.09.2017 (záznam č. 72648/2017), o čom bol žalobca informovaný (žalobca list prevzal dňa 03.10.2017).

28. Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky na základe návrhu osobitnej komisie rozhodnutím č. 41861/2017/153/RK zo dňa 27.11.2017 na základe § 61 ods. 2 a 3 v spojení s § 59 ods. 3 správneho poriadku napadnuté rozhodnutie zrušila a vec vrátila prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. Ako dôvod zrušenia prvostupňového rozhodnutia ministerka uviedla, že „Dôvod, pre ktorý druhostupňový správny orgán ustálil záver o potrebe rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému správnomu orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie je predovšetkým ten, že dal v intenciách rozkladových námietok účastníčky konania, a to najmä jej rozkladovej námietky týkajúcej sa správnej kategorizácie plynovodov a plynových prípojok ako stavieb podľa stavebného zákona a nedostatočného odôvodnenia druhu a výšky uloženej sankcie za pravdu, že napadnuté rozhodnutie neumožňuje jednoznačne ustáliť dôvody, s poukazom na ktoré by bolo možné v celom rozsahu obhájiť správnosť napadnutého rozhodnutia. Osobitne k odôvodneniu druhu a výšky uloženej sankcie si druhostupňový správny orgán dovoľuje uviesť, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tejto časti nedáva odpoveď na všetky otázky, resp. námietky, ktoré účastníčka konania v tejto súvislosti v podanom rozklade uviedla, a ktoré boli aj druhostupňovým správnym orgánom vyhodnotené ako podstatné. Aj keď môže napadnuté rozhodnutie implikovať správnosť aplikácie relevantných noriem,

je podľa názoru druhostupňového správneho orgánu hospodárnejšie toto zrušiť o vytvoriť tak priestor pre prvostupňový správny orgán, aby sa nielen konzistentne vysporiadal s dôvodmi rozhodnutia, ale predovšetkým adekvátne vyhodnotil všetky uplatnené námietky účastníčky konania.“

29. Žalobca doručil dňa 07.12.2017 svoju žiadosť o vytýčenie ústneho pojednávania zo dňa 04.12.2017. Prvostupňový správny orgán predmetnej žiadosti nevyhovel a ani nevydal osobitné rozhodnutie, keďže takýto postup nevyplýva zo správneho poriadku (z § 21 ods. 1 správneho poriadku vyplýva, že ústne pojednávanie sa nariadi vtedy, ak to vyžaduje povaha veci alebo ak to ustanovuje osobitný zákon; a osobitný zákon neupravuje, že ak dôjde k zrušeniu prvostupňového rozhodnutia a vráteniu veci na ďalšie konanie a rozhodnutie, musí byť nariadené ústne pojednávanie; uvedené nevyplýva ani z rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu).

Následne prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie č. 31650/2018/153 zo dňa 26.02.2018 tak, ako je špecifikované v odseku 1. tohto rozhodnutia. Rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 27.02.2018. Dňa 14.03.2018 bol žalovanému doručený rozklad zo dňa 12.03.2018 proti vydanému prvostupňovému rozhodnutiu.

30. Následne ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky vydala rozhodnutie pod č. 31650/2018/153/RK zo dňa 20.03.2018 ktorým rozklad žalobcu zamietla a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdila.

VII. Relevantné právne predpisy.

31. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

32. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

33. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. V rámci správneho súdnictva súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, najmä z toho pohľadu, či toto procesné pochybenie predstavuje takú vadu konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Preto zistenie súdu musí smerovať k tomu, či objasnenie skutkového stavu správnym orgánom je úplné a jeho postup zákonný.

34. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

35. Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

36. Podľa § 11 ods. 3 ZoZTP, znalec, tlmočník alebo prekladateľ zapísaný v ozname nesmie vykonať úkon v odbore alebo odvetví, v ktorom nie je zapísaný; to sa nevzťahuje na znalca, tlmočníka alebo prekladateľa ustanoveného na účely súdneho alebo iného konania súdom alebo iným orgánom verejnej moci.

37. Podľa §11 ods. 4 ZoZTP, o tom, či úkon patrí do odboru alebo odvetvia, v ktorom je znalec, tlmočník alebo prekladateľ zapísaný do zoznamu, rozhoduje ministerstvo.

38. Podľa § 14 ods. 1 ZoZTP, znalec, tlmočník a prekladateľ zapísaný v zozname je povinný viesť priebežne o svojich úkonoch denník v elektronickej podobe prostredníctvom programových a technických prostriedkov schválených ministerstvom a zodpovedá za správnosť zapisovaných údajov.

39. Podľa § 14 ods. 2 ZoZTP, údaje zapisované do denníka využíva ministerstvo pri plnení úloh podľa tohto zákona.

40. Podľa § 16 ods. 1 ZoZTP, znalecká činnosť je špecializovaná odborná činnosť vykonávaná za podmienok ustanovených v tomto zákone znalcami pre zadávateľa. Úkonmi znaleckej činnosti sú najmä znalecký posudok a jeho doplnok, odborné stanovisko alebo potvrdenie a odborná vyjadrenie a vysvetlenie.

41. Podľa § 16 ods. 2 ZoZTP, znalec je povinný vykonávať znaleckú činnosť

- a) osobne, ak ide o fyzickú osobu; to neplatí ak osobitný predpis ustanovuje inak,
- b) riadne a v určenej lehote,
- c) účelne, hospodárne a
- d) nestranne.

42. Podľa § 16 ods. 3 ZoZTP, znalec je oprávnený pri vykonávaní úkonu znaleckej činnosti prihrať na posúdenie čiastkových otázok konzultanta z príslušného odboru; opodstatnenosť pribratia konzultanta musí v úkone znaleckej činnosti odôvodniť. Zodpovednosť znalca za obsah úkonu znaleckej činnosti tým nie je dotknutá.

43. Podľa § 17 ods. 3 ZoZTP, písomne vyhotovený znalecký posudok obsahuje

- a) titulnú stranu,
- b) úvod,
- c) posudok,
- d) zaver,
- e) prílohy potrebné na zabezpečenie preskúmateľnosti znaleckého posudku,
- f) znaleckú doložku.

44. Podľa § 17 ods. 6 ZoZTP, titulná strana znaleckého posudku obsahuje identifikačné údaje znalca, označenie „znalecký posudok“, poradové číslo znaleckého posudku a stručnú charakteristiku predmetu znaleckého skúmania. „Úvod“ obsahuje úlohy určené zadávateľom a právny úkon, na ktorý sa znalecký posudok použije. V časti „posudok“ znalec uvedie opis predmetu znaleckého skúmania a skutočností, na ktoré pri úkone znaleckej činnosti prihliadal, uvedie postup, na ktorého základe sa dopracoval k odpovediam na otázky položené zadávateľom a k splneniu ním uložených úloh. V časti „záver“ znalec odcituje otázky zadávateľa a uvedie na ne stručné odpovede. Celková skladba znaleckého posudku musí umožniť preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť postupov. Prílohy znaleckého posudku môžu tvoriť samostatnú, so znaleckým posudkom nezožitú časť; v takom prípade musia obsahovať údaje o znaleckom posudku, ku ktorému sa viažu, musia byť zašité a opatrené úradnou pečiatkou a podpisom znalca. Ak je prílohou znalecký posudok iného znalca, postačuje identifikácia prílohy v znaleckom posudku. Rovnako sa postupuje pri prílohách, ktorých rozsah je väčší ako rozsah časti „posudok“.

45. Podľa § 17 ods. 8 ZoZTP, pri vypracúvaní znaleckých posudkov znalci postupujú podľa všeobecne záväzných právnych predpisov a inštrukcií ministerstva.

46. Podľa § 27 ods. 1 písm. b) ZoZTP, znalec, tlmočník, prekladateľ sa dopustí správneho deliktu, ak poruší iné povinnosti ustanovené týmto zákonom.

47. Podľa § 27 ods. 3 ZoZTP, za správny delikt podľa odseku 1 možno uložiť tieto sankcie:

- a) písomné napomenutie,
- b) peňažnú pokutu do 2 650 eur fyzickej osobe a do 33 190 eur právnickej osobe,
- c) zákaz výkonu znaleckej činnosti, tlmočnickej činnosti alebo prekladateľskej činnosti na

obdobie najviac jedného roka,
d) vyčiarknutie zo zoznamu.

48. Podľa § 27 ods. 4 ZoZTP, sankciu podľa odseku 3 možno uložiť jednotlivo alebo popri sebe, sankciu podľa odseku 3 písm. d) možno uložiť súbežne len so sankciou podľa odseku 3 písm. b).

49. Podľa § 27 ods. 7 ZoZTP, sankciu za iný správny delikt podľa tohto zákona možno uložiť do jedného roka odo dňa zistenia porušenia povinnosti, najneskôr však do troch rokov odo dňa porušenia povinnosti.

50. Podľa § 27 ods. 8 ZoZTP, pri ukladaní sankcií za iný správny delikt podľa tohto zákona ministerstvo vychádza z povahy, miery zavinenia, závažnosti, spôsobu, dĺžky a dôsledkov protiprávneho konania alebo opomenutia.

51. Podľa § 27 ods. 9 ZoZTP, pokuta uložená za iný správny delikt je splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o jej uložení.

52. Podľa § 27 ods. 10 ZoZTP, iné správne delikty podľa tohto zákona prejednáva ministerstvo a ukladá za ne sankcie.

53. Podľa § 29 ods. 1 písm. a) ZoZTP, dohľad nad činnosťou vykonáva ministerstvo sledovaním dodržiavania zákonnosti o správnosti postupov znalcov, tlmočníkov a prekladateľov a preskúvaním podnetov na postup pri výkone tejto činnosti.

54. Podľa § 29 ods. 2 ZoZTP, pri výkone dohľadu sú znalci, tlmočníci, prekladatelia a tlmočnicke ústavy povinní poskytnúť ministerstvu súčinnosť.

55. Podľa § 32 ZoZTP, ak nie je ustanovené v tomto zákone inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy a správnom konaní.

56. Podľa § 33 písm. d) ZoZTP, všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo, ustanoví podrobnosti o ustanovení metód znaleckého určenia hodnoty majetku a postupov v prípadoch, v ktorých sa podľa osobitných predpisov vyžaduje určenie hodnoty majetku vrátane majetku podniku alebo časti podniku, alebo zložiek majetku podniku.

57. Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, právne záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinnosti.

58. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, o dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

59. Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

60. Podľa § 21 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha vecí, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Ak sa má pri ústnom pojednávaní uskutočniť ohliadka, uskutočňuje sa ústne pojednávanie spravidla na mieste ohliadky.

61. Podľa § 21 ods. 2 správneho poriadku, na ústne pojednávanie správny orgán prizve všetkých účastníkov konania a požiada ich, aby pri ústnom pojednávaní uplatnili svoje pripomienky a námety. Osobitné zákony ustanovia, v ktorých prípadoch sa na neskôr uplatnené pripomienky a námietky neprihliada; na túto skutočnosť musia byť účastníci konania výslovne upozornení.

62. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

63. Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä padania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah o spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

64. Podľa § 33 ods. 1 správneho poriadku, účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

65. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku, správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosti aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu a k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

66. Podľa § 34 ods. 1 správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

67. Podľa § 34 ods. 2 správneho poriadku, dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

68. Podľa § 34 ods. 3 správneho poriadku, účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

69. Podľa § 34 ods. 4 správneho poriadku, vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu.

70. Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

71. Podľa § 34 ods. 6 správneho poriadku, skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z úradnej činnosti netreba dokazovať.

72. Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

73. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

VIII. Posúdenie veci správne súdom.

74. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 13 ods.1 zák.č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutia a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

75. Predmetom preskúmania správne súdu na základe žaloby je rozhodnutie žalovaného, ktorým bola žalobcovi za disciplinárny delikt podľa § 27 ods. 1 písm. b) ZoZTP uložená peňažná sankcia v zmysle § 27 ods. 3 písm. b) ZoZTP vo výške XX.XXX,-EUR. Úlohou správne súdu bolo posúdiť, či správne orgány vecne príslušné na konanie si zadovážili dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistili vo veci skutočný stav, či konali v súčinnosti s účastníkom konania, či ich rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správne orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

76. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 5. tohto rozhodnutia, že z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vyplýva polemika „či dátumy obhliadky boli obsiahnuté priamo na konkrétnych fotografiách vyhotovených počas ohliadok, ktoré sú súčasťou elektronickej dokumentácie priloženej k znaleckému posudku“ a tieto svedčia o dátume vykonania obhliadok; a rozpor medzi tvrdením žalobcu ohľadom obsahu elektronickej dokumentácie a tvrdením správnych orgánov, že v rámci DVD nosiča sa tieto údaje nenachádzajú, pričom správne orgány neposkytli žiadny presvedčivý dôkaz o svojom tvrdení, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu v spojení s druhostupňovým rozhodnutím jednoznačne a nepochybne vyplýva, že ust. § 17 ods. 6 ZoZTP okrem iného, ukladá znalcom povinnosť uviesť postup, na základe ktorého dospel k záverom vysloveným v časti záver, pričom v kontexte vyhotovenia znaleckého posudku (hodnotené zložky majetku boli v čase vykonania obhliadky funkčné a prevádzkyschopné, ich stav zodpovedal dobe a účelu používania), bolo skutočne zásadným uviesť pri konštatácii „... v čase vykonania obhliadky ...“, „... v čase obhliadky ...“ dátum vykonania tej ktorej obhliadky. Z obsahu znaleckého posudku 150/2016 z 15.08.2016 vyplýva, že v žiadnej časti predmetného posudku nie je uvedený dátum vykonania obhliadky súvisiaci s obsahom predmetu znaleckého posudku časti A, B, C a nie je uvedený ani žiadny odkaz na dohľadanie predmetnej informácie. Na strane 20 prvostupňového rozhodnutia je jednoznačne uvedené stanovisko správneho orgánu k tomu, že znalecký posudok neobsahuje ani základnú informáciu o tom, kedy došlo k vykonaniu obhliadok a z obsahu DVD nosiča, ktorý je prílohou znaleckého posudku vyplýva, že ani na DVD nosiči sa nenachádza informácia, kedy došlo k vykonaniu obhliadok. Takéto jednoznačné odôvodnenie správneho orgánu dáva meritórnú odpoveď a nevyvoláva žiadnu fabulovanú polemiku to tom, ako tvrdí žalobca, že ak boli údaje na DVD nosiči nečitateľné, resp. DVD nosič bol poškodený, správny orgán mal žalobcu vyzvať v súlade s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku na predloženie DVD nosiča bez vád. Správny orgán jednoznačne vyhodnotil i vyjadrenie štatutárneho zástupcu žalobcu z ústneho pojednávania o tom, že informácie o obhliadkach sú k dispozícii v excelovských tabuľkách ktoré tvoria prílohu znaleckého posudku na DVD nosiči, a to s jednoznačne uvedeným záverom, že informácie o obhliadkach sa na predloženej DVD nosiči nenachádzajú, nakoľko nie sú v excelovských tabuľkách uvedené a to ani v žalobcom spomínanej fotodokumentácii, ktorá nie je súčasťou predloženej DVD nosiča a ani administratívneho spisu. Je absolútne mimo premisu logického uvažovania, aby správny orgán preukazoval svoje tvrdenie, že v rámci predloženej DVD nosiča sa údaje o vykonaní obhliadok nenachádzajú (inak povedané, aby preukazoval to, čo žalobca nepredložil). V prvom rade v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že je to žalobca ktorý si nesplnil svoju povinnosť a nepredložil také dôkazy, ktoré by spochybnili zistenia správneho orgánu. Dôkazná povinnosť je na strane žalobcu, ktorý nepreukázal, že dátumy jednotlivých obhliadok sú uvedené v excelovských tabuľkách ktoré tvoria prílohu znaleckého posudku na DVD nosiči, resp. že tieto informácie je možné zistiť z dostupnej fotodokumentácie, ktorá však nie je súčasťou DVD nosiča a ani netvorí prílohu znaleckého posudku (jeho súčasťou nie je žiadna fotodokumentácia). A v konečnom dôsledku je nepredstaviteľné dokazovať niečo, čo nie je, to na margo námietky žalobcu, že správne orgány neposkytli žiadny presvedčivý dôkaz o svojom tvrdení.

77. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 6. tohto rozhodnutia, že správny orgán nevyvrátil námietku uplatnenú v rozklade keď tvrdil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno práve vo vzťahu k údajom o vykonaní obhliadok a ministerstvo nemôže vysloviť nezákonnosť tvrdenia účastníka konania, pokiaľ v napadnutom rozhodnutí neposkytne jasný a presvedčivý dôkaz o svojich tvrdeniach a tieto jasne a zrozumiteľne neodôvodní, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Predmetná námietka sa s časťou prekrýva s argumentáciou námietky, ktorú správny súd už vyhodnotil v predchádzajúcom odseku 76. tohto rozhodnutia. Je v rozpore s logickým myslením, aby po tom, čo účastník administratívneho správneho konania, t.j. žaloba, na preukázanie svojich povinností ktoré mu ukladá ust. § 17 ods. 6 ZoZTP, predložil správne orgánu znalecký posudok, ktorého súčasťou je DVD nosič na ktorom sú podľa názoru žalobcu informácie o dátumoch vykonania obhliadok a to v excelovských tabuľkách a aj vo fotodokumentácii, pričom po vzhliadnutí excelovských tabuliek správnym orgánom, ktorý zistil, že takáto informácia sa nenachádza v excelovských tabuľkách a súčasťou DVD nosiča nie je žiadna fotodokumentácia, aby takúto informáciu správny orgán dokazoval. Správny súd opäť zdôrazňuje, že dôkazná povinnosť je na strane žalobcu, pričom správny orgán jasne, presvedčivo a zrozumiteľne odôvodnil, že súčasťou znaleckého posudku nie je informácia o dátumoch vykonania obhliadok, že táto informácia sa nenachádza na DVD nosiči v rámci excelovských tabuliek a fotodokumentácia nie je súčasťou DVD nosiča.

78. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 7. tohto rozhodnutia, že správny orgán nesprávne postupoval, keď svojvoľne vykonal kategorizáciu porušení v činnosti znalca na „závažné“, „menej závažné“ alebo „pochybenie vysokej závažnosti“, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Pravdou je, že použitá terminológia ktorú správny orgán použil, nie je súčasťou zákonnej úpravy, avšak podľa názoru súdu, z kontextu odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov prvého aj druhého stupňa je zrejmé, že takto použitou terminológiou správne orgány pomenovali závažnosť protiprávneho konania, ako jazykový prejav, čo správny súd nepovažuje za vadu rozhodnutia. Rovnako je treba v tejto súvislosti poukázať aj na ust. § 27 ods. 8 ZoZTP, z ktorého vyplýva, že správny orgán pri ukladaní sankcie je povinný, okrem v ustanovení uvedených skutočností zohľadniť aj závažnosť protiprávneho konania, z čoho logicky možno predpokladať hodnotenie závažnosti protiprávneho konania a to v rôznych stupňoch.

79. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 8. tohto rozhodnutia, že uložená sankcia a jej výška je nedôvodná a nezákonná, súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Správny súd konštatuje, že prvostupňový správny orgán a aj žalovaný sa rozsiahlo a vyčerpávajúco zaoberal všetkými okolnosťami ustanovenia § 27 ods. 8 ZoZTP, pričom správna úvaha o druhu a výške sankcie dáva jasnú a logickú odpoveď na to, čo všetko a v akej miere prvostupňový správny orgán pri posudzovaní svojho záveru o sankcii zvažoval, najmä závažnosť protiprávneho konania za situácie, keď ZoZTP a ani iné právne predpisy upravujúce výkon znaleckej, tlmočnickej a prekladateľskej činnosti bližšie neupravujú pojmy, slovné spojenia, ktoré by mali byť v tejto súvislosti používané (napr. „závažné“, „menej závažné“, „pochybenie vysokej závažnosti“), čomu sa súd už vyjadril v predchádzajúcom odseku 78. tohto rozhodnutia.

I pokiaľ ide o spojenú námietku prekročenia právomocí správnych orgánov ktoré hodnotili, podľa názoru žalobcu, vecnú správnosť záverov znaleckého úkonu, na ktorú nemajú potrebnú kvalifikáciu, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Z obsahu odôvodnenia preskúvaných rozhodnutí nepochybne vyplýva, že správne orgány v rámci svojich kompetencií a to dohľad nad zákonnosťou činnosti znalcov, posudzovali výlučne preskúmateľnosť vypracovaného znaleckého úkonu. Posudzovali formálny obsah znaleckého posudku ako výsledku špecializovanej odbornej činnosti vykonanej za podmienok ustanovených v § 17 ods. 3 ZoZTP, ktoré vo vzájomných súvislostiach a aj ako celok musia zabezpečiť preskúmanie jeho obsahu a overenie dôvodnosti použitých postupov. Zo žiadnej časti odôvodnenia preskúvaných rozhodnutí nevyplýva, že by správne orgány skúmali vecnú správnosť záverov predmetného znaleckého posudku. Pokiaľ ide o vytýkanú chybu správnym orgánom, že žalobca použil pri stanovení všeobecnej hodnoty plynovodov a plynových prípojok ako elektronických zariadení metodiku Slovenskej technickej univerzity v Bratislave a nie metodiku vydanú ministerstvom, ktorou sa stanovuje cenová regulácia v plynárenstve (§11 ods. 4 vyhlášky) a cenová regulácia v elektroenergetike (§ 24 ods. 3 písm. e) vyhlášky); ako aj vyjadrenie k výhrade žalobcu, že niektoré plynovody a plynové prípojky nemožno klasifikovať ako stavby z dôvodu ich umiestnenia v zemi alebo ich vedenia vzduchom, podľa názoru súdu nedošlo k vecnému hodnoteniu znaleckého posudku, ale k posúdeniu správnosti použitého predpisu, vyhlášky resp. pomôcky (správny orgán zhodnotil nesprávnosť použitia metodiky stanovenia všeobecnej hodnoty zariadení na výkon regulovaných činností v sieťových odvetviach vypracovanou Slovenskou technickou univerzitou v Bratislave, keďže uvedené upravuje všeobecne záväzný právny predpis a to vyhláška č. 508/2009 Z.z.), čo je plne v kompetencii správneho orgánu v rámci vykonávaného dohľadu a tento úkon nemožno klasifikovať ako zásah do hodnotenia vecnej správnosti znaleckého úkonu na čo je potrebná kvalifikovaná odborná zdatnosť, inak povedané kvalifikácia. Odôvodnenie správnych orgánov k tejto časti námietky je relevantné, dostatočné a zrozumiteľné. Na tomto mieste správny súd poznamenáva, že pri postihu znalca sa vychádza z toho, že v administratívnom konaní nedochádza k hodnoteniu správnosti odborného záveru znalca ale posudzuje sa plnenie povinností uložených v ZoZTP, ktoré nesúvisia s posúdením kvality alebo odbornej správnosti znaleckého posudku.

80. Pokiaľ ide o výšku uloženej sankcie, správny súd konštatuje, že prvostupňový správny orgán sa rozsiahlo a vyčerpávajúco zaoberal všetkými okolnosťami ustanovenia § 27 ods. 8 ZoZTP, pričom správna úvaha o druhu a výške sankcie dáva jasnú a logickú odpoveď na to, čo všetko a v akej miere prvostupňový správny orgán pri posudzovaní svojho záveru o sankcii zvažoval, najmä závažnosť protiprávneho konania za situácie, keď ZoZTP a ani iné právne predpisy upravujúce výkon znaleckej, tlmočnickej a prekladateľskej činnosti bližšie neupravujú pojmy, slovné spojenia, ktoré by mali byť v tejto súvislosti používané (napr. „závažné“, „menej závažné“, „pochybenie vysokej závažnosti“), preto použitie takejto terminológie nespôsobuje vadu rozhodnutia.

Zároveň treba konštatovať, že prvostupňový správny orgán pri ukladaní peňažnej sankcie a jej výške posudzoval aj možný likvidačný charakter žalobcu tak, ako vyplýva z nálezů Ústavného soudu České republiky Pl. ÚS 38/02 z 09.03.2004 a z rozsudkov Nejvyššího správního soudu České republiky sp.zn. 9 Afs 127/2007 z 19.06.2008 a sp.zn. 5 As 14/2015 z 15.05.2015. Keďže žalobca sa pri predmetnom znaleckom úkone dopustil niekoľko pochybení (špecifikovaných vo výrokovnej časti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu), pričom išlo o prvé sankcionovanie žalobcu, správny orgán nepristúpil k prísnejšej sankcii v zmysle § 27 ods. 3 písm. c) a d) ZoZTP, čo riadne odôvodnil v svojom rozhodnutí, a má zato, že sankcia je uložená v takej výške, ktorá bude žalobcu viesť k riadnemu výkonu znaleckej činnosti a že sa žalobca v budúcnosti vyvaruje podobných nedostatkov.

V tejto súvislosti správny súd konštatuje, že pri ukladaní pokút za správne delikty, sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených medziach uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite odôvodnené (rozhodnutie Najvyššieho soudu SR sp. zn. 8 Sžo 163/2010 zo dňa 02.06.2011). Preto v zmysle ustálenej judikatúry správnych súdov, v prípade správneho trestania, súd „len“ preskúmava, či správny orgán náležite zdôvodnil uloženie sankcie v určitej výške, ak zákon pripúšťa rozpätie sankcie, či prihliadol na okolnosti viazané na subjekt, samotný skutok a jeho následok. Určenie výšky pokuty v rámci určeného rozpätia je síce vecou voľného uváženia, to však neznamená, že môže byť uložená v ľubovoľnej výške. Voľná úvaha pri takomto rozhodovaní je myšlienkový proces, v rámci ktorého má príslušný orgán zvažovať závažnosť porušenia predpisov vo vzťahu k skutkovému zisteniu, jeho následky, a to všetko s tým, aby uložená pokuta spĺňala nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel s prognózou budúceho pozitívneho správania sa dotknutej osoby. Pri uložení pokuty správny orgán prihliadne na závažnosť, spôsob i čas trvania následkov protiprávneho konania.

Vo vzťahu k výške uloženej pokuty, správny súd v medziach podanej žaloby preskúmal po tom, ako sa stotožnil s názorom žalovaného, že v zmysle § 27 ods. 1 písm. b) ZoZTP sa žalobca dopustil správneho deliktu (neuvedenie dátumu vykonania obhliadok; neodôvodnenie postupu pri stanovení hodnôt koeficientu morálneho opotrebenia, koeficientu zohľadňujúceho dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržby; nesprávny postup pri stanovení všeobecnej hodnoty plynovodov a plynových prípojk), či stanovená výška uloženej pokuty nevybočila z medzí určených v zákone, t.j. posúdiť právne otázky zákonnosti a postupu pri vydaní rozhodnutia, ako aj samotného rozhodnutia v predmetnej veci. Úlohou súdu nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov a hoci konajúci v plnej jurisdikcii, nepreberá na seba právomoc a zodpovednosť správneho orgánu, ktorého rozhodnutie preskúmava.

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy, výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona.

81. V preskúmvanej veci bola pokuta vo výške XX.XXX,-EUR uložená v maximálnej výške ustanovenej v § 27 ods. 3 písm. b) ZoZTP, ktorá bola relevantne odôvodnená z pohľadu ust. § 27 ods. 8 ZoZTP závažnosti, spôsobu ako i skutočnosť, že u žalobcu ide o prvé porušenie povinnosti uloženej ZoZTP a že nie je pre žalobcu likvidačná. Prvostupňový správny orgán jednoznačne v svojom rozhodnutí uviedol, „ ... Ako vyplýva z povahy, závažnosti, spôsobu a dôsledkov protiprávneho konania, ktoré sú popísané v odôvodnení rozhodnutia, uloženie tejto sankcie by absolútne nezodpovedalo zisteniam správneho orgánu. Šlo o znalecký posudok vypracovaný na rozhodovacie účely URSO, v ktorom bola stanovená všeobecná hodnota majetku mimoriadne veľkého rozsahu, v dôsledku závažných pochybení by tento znalecký úkon vôbec nemal byť použiteľný na daný účel. ...“ Rovnako zohľadnil a odôvodnil skutočnosť rozdielu výšky ukladania sankcie vo vzťahu k fyzickej osobe a právnickej osobe; ako aj špecifické okolnosti predmetného znaleckého úkonu spočívajúce v rozsahu ohodnocovaného majetku;

a odôvodnenie, prečo nerozhodol o uložení zákazu výkonu znaleckej činnosti ani o uložení vyčiarknutia zo zoznamu.

Na tomto mieste súd dodáva, že správne mu orgánu, pri ukladaní sankcie zo zákona nevyplýva povinnosť zisťovať majetkové a osobné pomery obvineného z iného správneho deliktu.

Správny orgán sa zaoberal i úvahou, prečo neuložil miernejšiu sankciu, resp., prečo neuložil ešte prísnejšiu sankciu pod písm. c) a d) ust. § 27 ods. 2 ZoZTP, čo v logických súvislostiach náležite odôvodnil.

V tejto súvislosti správny súd poukazuje na to, že aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za porušenie povinnosti. Ak by sankcia nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať naplnenie ďalšej funkcie sankcie, ktorou je prevencia. Prevencia má pôsobiť do vnútra subjektu, ktorý zákonnú povinnosť porušil a zároveň by mala uložená sankcia pôsobiť vo vzťahu k tomuto subjektu do budúcnosti s tým, či znovu poruší právny predpis alebo zabezpečí vykonanie takých vnútorných opatrení, ktoré nedovolia porušovanie zákonných povinností. Tieto atribúty žalovaný pri stanovení výšky uloženej sankcie dodržal.

Aj keď by sa mohla javiť výška uloženej sankcie neprímeraná, keďže bola uložená v maximálnej výške na hornej hranici stanovenej ZoZTP, správny súd konštatuje svoju neprípustnosť, pokiaľ ide o výšku uloženej sankcie, túto v zmysle § 198 SSP moderovať, čo možno len na návrh žalobcu (čo splnené nebolo, žalobca žiadal rozhodnutie zrušiť, nežiadal znížiť uloženú sankciu) a súčasne ak by sa voľná úvaha, ktorou sa žalovaný riadil pri rozhodnutí, priečila zásadám logického myslenia alebo bola rozpore so zákonom. V danom prípade však skutková podstata správneho deliktu (spoločne zistená v zmysle § 3 ods. 5 správneho poriadku) jednoznačne vymedzuje druh a výšku trestu, výška uloženej pokuty bola správnymi orgánmi v dostatočnom rozsahu a riadne odôvodnená, závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a spĺňa zákonné kritéria pre jej uloženie, pričom správne orgány vyhodnotili správne všetky okolnosti dôležité pre uloženie sankcie.

82. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 10. tohto rozhodnutia, že v podanom rozklade uviedol celý rad argumentov resp. námietok, s ktorými sa žalovaný žiadnym spôsobom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal, čím porušil § 47 ods. 3 Správneho poriadku, súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Aj keď k základným právam účastníka konania na spravodlivý proces, patrí právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, treba povedať, že toto právo je založené na uvedení dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie odôvodnené. Preto nie je nevyhnutné, aby v rozhodnutí bola daná odpoveď na každú námietku, okrem prípadu, ak v odôvodnení rozhodnutia nie je daná relevantná odpoveď na zásadnú námietku, čo by bol prejav arbitrárnosti. O takúto situáciu však v preskúmvanej veci nejde, pričom žalobca ani nedefinoval na aké námietky zásadného významu správny orgán nereagoval.

83. Námietku, že správny orgán prvej inštancie porušil ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku, keď nevyzval žalobcu ako účastníka administratívneho konania na vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia a uvedené porušenie zákona neodstránil ani odvolací správny orgán, súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

V prvom rade je potrebné uviesť, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktoré je predmetom súdneho prieskumu bolo vydané po tom, čo odvolací správny orgán svojím rozhodnutím č. 41861/2017/153/RK zo dňa 27.11.2017 pôvodné prvostupňové rozhodnutie č. 41861/2017/15 zo dňa 11.09.2017 zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie pre nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, keď sa prvostupňový správny orgán nevysporiadal so všetkými rozkladovými námietkami a ak to bude potrebné, aby doplnil dokazovanie. Nakoľko v druhom kole rozhodovania vo veci správneho deliktu prvostupňový správny orgán nevykonával doplnenie dokazovania (mal zato, že zistenie skutočného stavu veci je dostatočné pre rozhodnutie), z čoho je zrejmé, že vychádzal z podkladov ktoré sú súčasťou administratívneho spisu s ktorými bol žalobca ako účastník konania už oboznámený, preto správny orgán limitujúci včasnou vyjadrenia, úplnosťou zistenia podkladov a presnosťou zistenia podkladov rozhodol, že má dostatok podkladov na to aby sa mohol vysporiadať s uplatnenými námietkami v svojom rozhodnutí, preto nepostupoval v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Keďže nedošlo k zmene obsahu administratívneho spisu a Správny poriadok neukladá povinnosť správne mu orgánu duplicitne oboznamovať s podkladmi, ktoré už raz boli poskytnuté účastníkovi ktorý má vedomosť o ich obsahu, podľa názoru súdu nedošlo k porušeniu všeobecných zásad správneho konania.

V tejto súvislosti je potrebné tiež uviesť, že rozsah a spôsob zisťovania podkladov, teda vedenie konania určuje správny orgán, ktorý tieto skutočnosti uvedie v potrebnom rozsahu a kvalite v svojom rozhodnutí.

84. K ostatným námietkam, pričom niektoré námietky neboli ani dostatočne určité, špecifikované, správny súd konštatuje, že súd nemusí dávať odpoveď na všetky námietky žalobcu, ale len na tie, ktoré

majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, a pokiaľ súd jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje to na riadny a spravodlivý proces (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04 a I. ÚS 117/05). S uvedenou otázkou sa zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva, podľa ktorého, z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dokazovania, s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993).

85. Krajský súd v Bratislave po preskúmaní administratívneho spisu a napadnutých rozhodnutí má zato, že bolo nad všetku pochybnosť preukázané, že žalobca v zistenom rozsahu porušil povinnosť, ktorá mu vyplýva z príslušného ustanovenia ZoZTP a uložená sankcia bola aplikovaná tiež v súlade so ZoZTP, súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti a ani inú vadu konania, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí, preto žalobu v zmysle § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

IX. Trovy konania.

86. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 168 v spojení s § 175 ods.1 SSP tak, keďže úspešnému žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si neuplatnil (ide o orgán štátnej správy), súd žalovanému právo náhradu trov konania nepriznal.

87. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení zákona č. 33/2011 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť. Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 443 ods. 1 a ods. 2 písm. a) SSP)

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).